

Γράφει ο **Κίμωνας Παπαθωμάς**

Στις διπλές εκλογές του 2012 το ελληνικό πολιτικό σύστημα, όπως είχε διαμορφωθεί όλη τη περίοδο της Μεταπολίτευσης, δέχθηκε ένα πανίσχυρο κλονισμό.

Τα δύο μεγάλα κόμματα της τότε (και τώρα) συγκυβέρνησης, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ είδαν τα ποσοστά τους να καταβαρθεύονται, σημειώνοντας “ελεύθερη πτώση” 40 σχεδόν μονάδων, πληρώνοντας και στη κάλπη το τίμημα της μνημονιακής πολιτικής τους, ενώ το ΛΑΟΣ βρέθηκε εκτός βουλής.

Η εξέλιξη αυτή άνοιξε και το δρόμο στο ΣΥΡΙΖΑ, ενός κόμματος που πριν το '12 πάλευε στις εκλογές κοντά στα όρια της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, να αποτελεί σήμερα τον πιο ισχυρό διεκδικητή της κυβερνητικής εξουσίας.

Δυστυχώς όμως, ο σεισμός κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης του '12 δε συνοδεύτηκε από κλονισμό της ασκούμενης πολιτικής. Αντιθέτως, το πολιτικό σύστημα μετατοπίστηκε σε πιο δεξιές θέσεις.

Η κυβερνώσα ΝΔ ολοκλήρωσε το μετασχηματισμό της σε κόμμα ακροδεξιάς πολιτικής, προχωρώντας συστηματικά σε κινήσεις παραβίασης του συντάγματος και των ίδιων των όρων της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, με την αγόγγυστη στήριξη του ΠΑΣΟΚ (κλείσιμο της ΕΡΤ, επιστρατεύσεις απεργών, επιβολή νέων μνημονιακών μέτρων με συστηματική παράκαμψη του κοινοβουλίου μέσω πράξεων νομοθετικού περιεχομένου κ.α.).

Ο δε ΣΥΡΙΖΑ, ενώ διατήρησε έντονο αντιπολιτευτικό ρόλο απέναντι στη πολιτική της συγκυβέρνησης, μετατοπίστηκε σταδιακά σε θέσεις όλο και πιο “ανεκτικές” προς τους άλλους δύο σημαντικότερους πυλώνες της μνημονιακής πολιτικής: την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους δανειστές. Η στάση πληρωμών και η μονομερής διαγραφή του χρέους μετατράπηκε σε διαπραγμάτευση, το “καμιά θυσία για το ευρώ” αντικαταστάθηκε με το “αποφυγή της ρήξης με τους Ευρωπαίους πάση θυσία”.

Σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ πιστεύουμε πως η πορεία της υποταγής στις επιταγές των πιστωτών είναι αναστρέψιμη. Πως υπάρχει άλλος δρόμος, σε ρήξη με το χρέος και τους πιστωτές, τους μηχανισμούς της ΕΕ και της ευρωζώνης.

Ακόμη περισσότερο, πιστεύουμε πως ο δρόμος αυτής της ρήξης είναι μονόδρομος για το κόσμο της εργασίας και της επισφάλειας, για τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού που έχει κληθεί τη τελευταία πενταετία να πληρώσει τα σπασμένα μιας κρίσης που δεν δημιούργησε αυτός. Για τον κόσμο που δε βολεύεται με ένα ξεροκόμματο, για το λαό που συμμετείχε στους αγώνες και τις κινητοποιήσεις όλου του περασμένου διαστήματος και γνωρίζει πια πως η σύγκρουση με τα συμφέροντα της ντόπιας και ξένης ολιγαρχίας του πλούτου είναι απαραίτητη για να κερδίσει μια καλύτερη ζωή.

Στις 25 του Γενάρη καλούμε το λαό να μετατρέψει το ρήγμα που άνοιξε στο πολιτικό σύστημα το '12 σε πραγματικό σεισμό, που θα κλονίσει συθέμελα την πολιτική λιτότητας των ευρωπαϊκών μνημονίων.

Να ολοκληρώσει στη κάλπη το μαύρισμα των μνημονιακών κομμάτων της συγκυβέρνησης, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, μαζί με τα άλλα κόμματα της ολιγαρχίας του πλούτου, το μιντιακό ΠΟΤΑΜΙ και την νεοναζιστική Χρυσή Αυγή, στέλνοντάς τους μια για πάντα στο πολιτικό περιθώριο.

Μα ακόμη, να ψηφίσει όχι με βάση το “ρεαλισμό” του “μικρότερου κακού” αλλά με βάση τις πραγματικές του ανάγκες: για δουλειά με αξιοπρέπεια, για δημόσια υγεία και παιδεία, για αποκατάσταση και προέκταση των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

Στις 25 Γενάρη καλούμε σε ψήφιση του εκλογικού συνδυασμού ANΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ για να αλλάξει πραγματικά ο φόβος στρατόπεδο, για να δυναμώσει η φωνή της διεκδίκησης και του αγώνα για ζωή και όχι απλά επιβίωση.

**Κοινωνικός επιστήμονας, μέλος του δικτύου Ανέργων & Επισφαλώς Εργαζομένων, υποψήφιος με τον συνδυασμό ANΤΑΡΣΥΑ – ΜΑΡΣ στην Α΄ Θεσσαλονίκης*